

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De Mortificata Vita Pro Christo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

me exorare digneris, vt mihi salutem mentis & corporis tribuat, tentationes diaboli compescat, carnis desideria extinguat: seculi vanitatis auferat, à societate mala custodiat, bonis & sanctis me iungat: per viam mandatorum suorum me dirigat, spatium veræ poenitentiae & emendationem vitæ concedat; indulgentiam & remissionem omnium peccatorum mihi tribuat: gratiam & consolationem Spiritus-sancti cordi meo frequenter infundat: ab omni malo abstinere, omnibus virtutibus adherere faciat: finem bonum, & felicem mortis horam inuenire, propitius adiuet: lætam & securam viam euolandi ad cælestem habitationem parat. A sanctis Angelis suscipi me iubet, ac in æternæ beatitudinis aulam introducat. Vbi omnium sanctorum gaudijs sociatus, merear iucundum vultum gloriæ ipsius sine fine speculari. Amen.

D E

MORTIFICATA VITA PRO CHRISTO.

1. **M**oriosus Apostolus Paulus docet me mortificatam gerere vitam, dicens: *Existimate vos mortuos mundo, viuentes autem Deo in sanctificatione.* Et in alio loco dicit: *Si commortui sumus, & conuiuemus.* Idcirco mortificatio est mihi necessaria, & quòd in omni re me relinquam & vinc propter Christum: qui pro me mortuus est, & resurrexit à morte. In vita Domini nostri inuenio perfectam mortificationem mei ipsius, secundum affectionem naturæ & inclinationem sensualitatis, quæ debet utique refrenari & subiugari. Inuenio etiam in morte Christi, quãdam spiritualem & internam vitam, gratia & virtutibus plenam: cum qua resurgo ab omnibus perituris rebus & adhesionibus creaturarum extra me vel in me, cum aliqua dilectione aut auersione. Et quando ab omnibus vacuus sto, & inoccupatus maneo, tunc ad cælum pergo cum Christo: nec vlla res me tunc delectat, nec vllum solatium recreat: sed solum vnio Christi, sua gloria, & esse cum Christo.

2. O quàm felix est ista mortificatio, quæ mihi aperit ianuam æternæ vitæ? Beatus Ioannes Euangelista audiuit vocem de cælo dicentem sibi, *Beati mortui, qui in Domino moriuntur. A modo enim iam dicit spiritus, vt requiescant à laboribus suis.* Verè celeste est verbum, mori peccato, & vim facere naturæ. Nec prius
vera

Rom. 6.
2. Tim. 2.

Apo. 14.

vera

vera pax interna inuenitur, nisi homo sibiipfi sit mortuus & mūdo: atque quotidie de nouo mori se disponat. Quoniam omni die oportet me proponere, velle mori propter Christum, & de nouo incipere vitam meam emendare, & ad patiendū & moriendum disponere, & meipsum vincere. Imò omni hora & tempore oportet me niti exire à me ipso, & ad fundū me relinquere propter Christum, atque eius amore mei ipsius amorem abnegare & annihilare. Nam tantum proficio, quantum pro Christo dimitto; & tantum proficio, quantum à me exeo. Vbi me relinquo, ibi me inuenio: & vbi meipsum quæro, ibi me perdo. Vbi meipsum prætendo ad commodum, ibi me lædo.

3. Adhuc in multis habeo mihi ipsi mori; non est mihi cum vna morte faciendum. Volo autem libenter mori secundum spiritum, quamuis caro sit infirma & rebellis. Oportet me sapius agere, quod inuitè facerem; & sæpe dimittere, quod libenter agere vellem. Et in istis tota pugna mea & victoria mea consistit. Beatus, qui in omnibus se relinquere scit & frangere; quia coronam æternæ vitæ à Deo accipiet. Hominum præmium vile est & paruum, atque nimis citò perditum: sed apud Deum nihil potest amitti, nec in tempore nec in æternitate. Ego volo apud dilectum Dominum nostrum manere, transeat mecum qualitercumque potest. Quia si deliqui, ipse mihi libenter vult indulgere: & si bene egi, ipse bene remunerabit. Huius rei ipsum accipio testem.

4. O dilecte Iesu, hoc mihi facere digneris quia ego nihil sū. Bene possum de me conqueri, & valde me ipsum lamentari; quia egomet sum totum, quod me impedit & grauat, cum rectè aspicio & considero. Confiteor Deo, quòd est culpa mea. Et quanto meliùs me humilio & despicio pro omni causa impediēte, eo faciliùs ad veniam peruenio, & omne onus cum humili sufferentia oneris Christi vinco. Quid mihi prodest, quòd impedimentum meum alteri impono? Si ius habeo, bonum est mihi, quòd taceo & sustineo, quia multa querimonia non meliorat me. Et si iniustitiam habeo, tunc potius cedo tempestiuè quàm tardè. O dilecte Iesu, iuuā me portare onus meum, quia sine te nihil possum. Tu es fidelissimus amicus & auxiliator optimus, quando necessitas rei incumbit. Oportet, quòd permittam omnia transire super me, & tam iustum quàm iniustum æqualiter portem: quamuis sit mihi sapius graue, tamen meipsum resignabo, quia mox erit hic finitum tam gaudium quàm lamentum. Beatus est, qui diuina promissa expectare scit; & permittit Deum secum agere omni tempore, pro meliori beneplacito suo, sine electione & exquisitione.

5. Reqrator tibi Domine, de omni grauamine & omni bono, quod mihi aduenit, quo etiam indignus sum. Laudatus sis & benedictus in eternum, pro omni consolatione quam vnquam sensi. In breuissimo tempore, à pressura mea liberatus sum, & statim satis habeo ad portandum, quia nulla res durabilis est sub sole. Taliter huc venit, & sic vltèrius procedit. Pati in hoc tempore nulli deficiet, vbicumque quis fuerit, vel quicquid habuerit. Benedictus Deus, ego bene promerui pati, & rectè ad me pertinet tribulari & contemni. Adiuua me amande Iesu, ad bonum & salubrem pertingere finem. Spero, quòd adhuc totum melius fiet, quamuis sæpe titubanter & contrariè in hoc tempore trásit. Super quo possum confidere, nisi super misericordia tua dilecte Domine, vnicum refugium meum?

6. Quid prodest omne solatium hominum, quando tu me deseris? Aut quid me impedire potest, quando tu mihi assistis? Sed tu sapè nimis remotus es & abscondus. Non possum confidere in aliquo solatio, & bono sentimento cordis mei: nam sæpe priuatus sum omnibus, antequam scio vel aestimo. In istis oportet, vt iterum discam mihi ipsi mori, & omnem internam consolationem abnegem; & in voluntate Domini nostri voluntatem meam deponam; atque exilium meum, & pressuram, & caliginem studeam sufferre; donec ipsi complacat mei pauperis creature iterum misereri, & me consolari. Oportet gratiam Dei expectare, & cum paupertate me iuuare, & pensare, quòd nec vnus assis valore dignus sum. Deus autem omnium bonorum principium est & finis. Ipse repente ditat & depauperat, infrigidat & inflamat, exultat & deprimit, illustrat & obscurat; multa mirantus agens, quæ facilliter nequeunt enarrari.

7. Eia dilecte Iesu, fac sicut tibi melius videtur, quia ad profundum non intelligo meipsum. Tibi soli notum est, quid mihi vtilius sit. Ego committo me tibi, fac mecum secundum præchariorem voluntatem tuam. Quando mihi aliquid obest, hoc cito percipio; quia inquietudo cordis non est delectabilis ad portandum. Omnis impeditio & perturbatio, ex propria exquisitione venit. Natura semper quæ sua sunt quærit, diuersis modis foris & intus, in magnis & paruis; & valde inuitè vult mori, & seipsam abdicare. Veruntamen oportet ipsam mori & deuinci, si spiritus debet quietari, & cum Christo vniri. Eia dilecte Domine, fac me participem gratiæ tuæ, & ne derelinquas me in necessitatibus meis, quia adhuc plura habeo ad superandum. Necdum ad fundum me reliqui, neque totaliter mihi ipsi sum mortuus, nec ab omnibus creatis rebus & affectionibus adhasiuis solutus & euacuatus: sed natura adhuc fortiter in me vivit, &

Fomes
peccati Ie-
busus.
Iosue 15.
Iudic. 3.

798 DE MORTIFICATIONE SVIIPSIVS.
operatur partem suam; & dat mihi intelligere, quòd Iebuseus (id est fomes peccati) adhuc in terra (id est carne mea) moratur. Benefac dilecte Domine, propter gratiam tuam; quia in virtute tua mox ad nihilum cadunt omnes inimici mei. Vnico enim verbo & in ictu oculi mox omnes ante te sunt effugati.

8. Verum me oportet semper stare in timore, & nunquam mihi ipsi confidere; quia licet frequenter eripior & liberor, tamè non sum securus. Super nullo sapore, nec commodo, nec solatio confidere possum, sed tantummodo super misericordia tua, o dulcis & misericors Domine. Sine te sum mihi ipsi onus & impedimentum, sed tecum & in te efficior firmus & liber, & potens mei ipsius. Non possum ponere cor meum super aliquem locum, quantumcumque pulcher ille fuerit; quia totum transitorium est, quicquid hinc quaritur extrinsecus; totum est instabile & insecureum, in hominibus, in rebus, in domibus, in clausuris; & ubique inuenitur defectus, contrarietas, & resistentia in vno vel in altero; & omnino super pati & premi, ab intra vel extra, venire vult res qualibet in presenti. Nihil quippe inuat, quando passio venit, quam decorus sit locus, vel quanta bona habeantur.

9. Qui bene cum paupertate se gerere scit, & melius pati pro Deo, ac potius semper minus desiderat quam amplius; ille maiorem pacem obtinebit & altiorem lætitiã apud Deum. Quando aliquid temporale nimium diligitur, non poterit diu interna pax possideri. Cum simplici oculo & puro corde, cuncta aspicienda sunt; & cauendum, ne cum delectatione sensualitatis res considerentur; sic enim absque nocumento & purus in conscientia homo permanebit. Omnibus rebus mundi & cunctis gaudijs cœli præponenda est voluntas Dei. Quod nobis concedat ipse Deus. Amen.

D E

H V M I L I T A T E .

De commendatione humilitatis, qua est fundamentum omnis sanctitatis.

SCAL. 11. I. **D**iscite à me, quia mitis sum, & humilis corde, dicit Dominus. Sumus magister & legifer noster Iesus Christus, humilitate discere nos hortatur, quam qui bene seruauerit, citò perfectus erit, sine qua nulla lectio ad salutem valet; quia in vacuum laborat, qui sine humilitate aliquid scire conatur. Est autem prima